

Trepte

Adrian Erbiceanu

Trecutul - vagi insinuări de fapte
Inadvertent trasate pe hârtie,
De-o mână care a crezut că scrie
În plină zi, ca să le șteargă-n noapte -
E doar paliativ de nevralgie!

Ce freamăt poate-atunci, inexorabil,
Să-ți încrețească pielea, făcând cute,
Temându-te de cele neștiute,
În care parcă nu-i nimic palpabil,
Văzutele mijind din nevăzute?

C-o mână ștergi scriptura pe tablete,
Cu alta-ncerci să o refaci, de teamă,
Că n-o să știe nimeni cum te cheamă,
Nici în cuvinte ce adâncă sete
De adevăr tăcerea ți-o destramă.

Ca focul sacru te retragi în tine,
Să-ți redescoperi rostul, iminentul,
Scris - încifrat, ascuns pe firmamentul
Ce licărește între rău și bine...

Trecutu-i mort! Mâine-i un vis! Prezentul...

(Din vol.: De la Anna la Caiafa)